

‘Wie zie jij?’ Moment – Aflevering 9

Simone Schoemaker

Het lijkt zo normaal; wakker worden in je eigen huis en na een drukke dag weer terugkeren op je eigen plek. Maar is dat wel zo normaal? Er zijn 30.000 mensen dakloos in Nederland, dat is een groot voetbalstadion vol. Ze hebben geen vaste woon- of verblijfplaats.

Een van hen is Kees, hij is al acht jaar dakloos in Amsterdam. Al zou je dat niet zeggen; hij draagt vaak een pak en ziet er keurig uit. Maar hij woont en slaapt op straat en is elke dag buiten. We zouden dat zielig kunnen vinden of naar voor hem. Maar Kees houdt er andere ideeën op na. Dit is zijn filosofie:

'Of het zwaar is op straat dat weet ik niet, je moet geen angst hebben. Als je niet bang bent gebeurt er ook niets, ik word nooit lastig gevallen. Het is wel eens moeilijk, maar dat is toch niet zo erg? Het is niet erg om een beetje te breken. Ik leer op straat om begrip te hebben voor anderen. Elk mens in deze wereld is belangrijk. Sommige daklozen zijn heel vies, ik vraag me weleens af hoe ze zo kunnen leven. Maar ook zij zijn belangrijk. Waarom zou ik mezelf beter voelen dan zij? Ik ben mezelf, ik ben gewoon mezelf en ik kom er rond voor uit dat ik dakloos ben. Ik heb geen maskers nodig want ik ben vrij.

Als je op straat leeft dan leef je onderop, ik kan alleen maar omhoog kijken. Ik zie elke dag mensen voorbij komen en ik zie hoe de meeste mensen leven. Door op straat te leven kijk ik door een andere bril. Veel mensen zouden die bril eigenlijk eens moeten opzetten. Dan krijg je meer begrip voor je medemensen en kijk je anders naar de underdog.

**tot heil
des volks**

wie zie jij?

Mensen willen mij graag in een huis hebben, dat vinden ze heel belangrijk. Ik vraag me af waarom? Is een eigen huis zo belangrijk? Of moet ik aan bepaalde verwachtingen voldoen? Ik heb geen verplichtingen en maak me niet druk over geld of bezit. Ik ben vrij, jij ook?'

Wie zie jij?